

ligger nu ikke nogen anden Form for den nærværende Post end den af Udvalget foreslaaede; hvis man altsaa ikke kommer til det Resultat at forkaste Udvalgets Forslag, fordi det er mindre formelt rigtigt, men antager det, da maa jeg vedblive den Reservation, at det fra Regjeringens Side ikke vil have anden Betydning end den, jeg udtalte.

Andræ: Jeg troer at kunne glæde mig ved at være i fuldkommen Overensstemmelse med den ærede Finantsminister; thi forsaavidt jeg forstod det sidste af Ministeren Udtrede, vil der fra hans Side slet ikke være nogen Betænkelighed ved denne Indstilling, naar der til Exempel stod, at den omhandlede Fideicommisscapital bør optages blandt Statsactiverne.

Finantsministeren: Nei, naturligviis; thi jeg anseer Rigsdagen for fuldkommen competent til at udtale sin Formening om, hvorledes dette Forhold bør ordnes. Men der er virkelig en himmelvid Forskiel paa at sige, at Noget bør skee, og at sige, at det skeer. Det Sidste er en Befaling, og det Første er en Formening; og, hvis Posten forelaa paa denne Maade, da skulde jeg uden i mindste Maade at udtale, om jeg i Realiteten var enig i dette formelle Punct, aldrig have reist mig imod Sagen; men den Omstændighed, at her udtales en Befaling til Regjeringen, som Rigsdagen ikke er berettiget til at give, har nødsaget mig til at bringe Sagen frem.

Formanden: Der er sikkert ikke Noget fra Thingets Side imod, at den 1ste Landstingsmand for 1ste Kreds, der ønsker Ordet, faaer det, uagtet han alt har haadt det 2 Gange (Nei!).

Andræ: Jeg anseer denne Forskiel for at være saa uvæsentlig, at, hvis f. Ex. den ærede Finantsminister vilde stille et Uendringssforslag til den paafølgende Behandling, saaledes at der kom til at staae „bør optages“, vilde jeg for mit Bedkommende stemme og raade Thinget til at stemme derfor. Jeg vil være enig med den ærede Finantsminister i, at jeg troer, at det vilde have været mere passende at bruge dette Udtryk; men jeg kan ikke antage, at det vil have nogen anden Betyd-

ning, om Indstillingen vedtages i de Ord, der af Udvalget ere bragte i Forslag.

Finantsministeren: Jeg agter ikke at stille noget Uendringssforslag i saa Henseende; thi jeg kan naturligviis ikke have nogen Interesse, fra Regjeringens Standpunct, af at gjøre Forslag til, at Rigsdagen tager sine Beslutninger paa en formel rigtig Maade. Jeg har gjort opmærksom paa, at, naar man virkelig holder sig til Ordene i Indstillingen, i den Betydning, hvori de naturligen maae tages, saa gaaer den ud paa, at Rigsdagen skal give en Befaling, hvilket ligger udenfor dens Competence; Beslutningen er altsaa ugyldig, forsaavidt den gaaer ud over, hvad Rigsdagen er competent til. Jeg troer altsaa, at det vilde være baade i Rigsdagens og i dens enkelte Medlemmers Interesse, at Redactionen i saa Henseende faaer en Uendring, som den ærede Landstingsmand selv syntes at erkjende at være rigtig, og jeg forventer derfor, at, naar man deser hans Anskuelse, vil der fra Thingets Medlemmers Side, og maasse fra Udvalgets Side, til Sagens næste Behandling blive foreslaaet en saadan Uendring, som der fra Regjeringens Side ikke forekommer mig at være Anledning til at foreslaae.

Ordføreren: Jeg skal paa Udvalgets Vegne tillade mig at fremsætte den Bemærkning, at dets Mening har været den samme, som nu er udtalt baade af den ærede Finantsminister og af den ærede 1ste Landstingsmand for Kjøbenhavn (Andræ). Jeg kan ikke see, at det i og for sig kan have noget Stort at betyde, om der staaer „optages“ istedetfor „bør optages“; men Udvalget skal imidlertid tage denne Sag under nærmere Overveielse til næste Behandling, og da mulig fremkomme med et Uendringssforslag i saa Henseende.

Wessely: Jeg skal kun tillade mig den Bemærkning, at det har foryndret mig at høre den meget ærede Finantsminister erklære, at det fra Regjeringens Standpunct ikke kunde have Interesse, om Rigsdagen tog en Beslutning, som var rigtig eller ikke. Med Hensyn til de Udtryk, der ere under Forhandling, skal jeg gjøre opmærksom paa, at Indstillin-